ása a karácsonyi ek alkalmával

megállapított nyitvatartási rendet artják be A piacok rendje változatan.

1957 december 25-én, szerdán: Az sszes kiskereskedelmi üzletek zára lesznek, kivéve az inspekciós trakokat. A vendéglátóipari üzletek a ombati nyitvatartási rend szerint zemelnek.

1957 december 26-án, csütörtön: Nyitvatartanak a tej- és kevérboltok 7 órától 9 óráig, míg a bbi összes kiskereskedelmi bolt rva tart. Nyitvatartanak még az spekciós trafikok. A vendéglátóari üzletek a vasárnapi nyitvatarsi rend szerint üzemelnek.

1957 december 31-én, kedden: Az szes kiskereskedelmi boltok válatlan nyitvatartási rend szerint ısítanak, míg a vendéglátóipari vségek közül az éttermek és zenés rászdák újév reggel 5 óráig, a bi egységek 22 óráig tartanak tva. Azokban a községekben, ahol italboltokban szilveszteri mulatmegrendezésére kerül sor, azok újév reggel 5 óráig tarthatnak tva. Ezen a napon a piacok ren-en üzemelnek.

958 január 1-én szerdán: Az es kiskereskedelmi üzletek zárlesznek, az inspekciós trafikokat ve. A vendéglátóipari egységek a rnapi napra megállapított nyitrtási rendet tartják be

mertetése

ilönféle balesetelhárítási okok alapját képezik, ezért a en folyamatosan ismertetni k a biztonsági szabályzatnak lgozók széles körét érintő ait és azokat igyekszünk en megvilágítani. Tehát ezen tólagosan megjelenő cikkatunk elsősorban a csillésekvájároknak, front- és lőmesnek szól, azon célból, hogy megszerezhessék a bányabiztonsági szabályzat ismeIlyenformán gyakorlati teységüket megfelelő elmémeretekkel kívánjuk tani.

ól az alapvető feltételből inki, hogy a bánya veszézem és a földalatti munka lényegesen több baleseti leg származik, mint például i üzemeknél. Ezért van g az ÁBBESZ alapos ismea dolgozók összefogására, nezettségére és széleskörű den bányászt magába foghatársadalmi ellenőrzésre.

Tábory István

T

pítők 5:0 (2:0)

gler lövése jut a kapuba, múlva ugyancsak ő ered az utolsó percben pedig llítja be a végeredményt. den téren ellenfele fölött az 5:0-ás győzelem még. Veszprém lelkes és ű játékával vonta maigyelmet. G: Ács (2), (2), Tamás. Jó: Zsebe, Ács, ill. Vékony, Mol-

E	17	13	2	2	39:13	28
Előre	17	12	4	1	41:16	28
AK	17	11	3	3	54:26	25
Uzsa	17	9	6	2	55:29	24
E	16	11	1	4	47:22	23
Nyírád	17	9	5	3	31:18	23
ger	16	8	6	2	36:14	22
ton	17	7	4	6	45:26	18
	17	6	6	5	44:37	18
MÁV	17	6	6	5	30:29	18
ar	17	6	5	6	36:37	17
z K.	17	6	2	9	33:36	14
ired	17	4	4	9	24:35	12
i Építők	17	3	4	10	17:54	10
ás II.	17	3	3	11	20:36	9
SE	17	2	5	10	24:57	9
VSC	17	3	0	14	24:42	6
nád	17	0	1	16	12:84	1

Világ proletárjai, egyesüljetek!

ÚJ VÁRPALOTA

A Magyar Szocialista Munkáspárt Várpalota városi Pártbizottsága és a városi tanács lapja

VII. évfolyam — 52. szám. ÁRA 30 FILLÉR Szombat, 1957. december 28.

Sikerekben gazdag új esztendőt kívánunk kedves olvasóinknak!

Az új esztendő küszöbén

Nehéz esztendőt kezdtünk 1957-ben. Az ellenforradalom súlyos anyagi és erkölcsi kártevésével szemben csak egyetlen erő állt szembe, a párt, a munkásosztály elhatározott szándéka, hogy nem adjuk fel a szocializmus építésének egyre többet biztosító állásait.

A munkásosztály történetének dicső szakasza ez az esztendő. A párt vezetése alatt, a becsületes dolgozók nehéz, mostoha viszonyok között vívták a harcot az életet jelentő munkáért. Dolgozott a kéz, hevesebben dobogott a szív, a szavak és a tettek egysége harcolt az ellenforradalom utóvédjei ellen, a szebb holnapért.

A mi városunk munkássága, a párt vezetésével, nagy tetteket hajtott végre. A bányászok elsőnek eszméltek fel és fogtak hozzá a munkához. Munkájuk nyomán megkezdődött az élet a környező üzemekben, és most, amikor év végén visszapillantunk a megtett útra, lenézünk a mélybe, ahonnan elindultunk, köszöntjük városunk lakóit, bányászait, ipari munkásait, akik az életet, a biztató jövőt visszavarázsolták.

A Várpalotai Szénbányászati Tröszt

Ki ne emlékezne azokra a napokra, amikor az ellenséges elemek uszítására felborult a rend, hallani sem akartak a termelésről. Megtévesztett és tudatos elemek teli szájjal harsogták: „követeléseink alátámasztására sztrájkot hirdetünk... Nem adunk több szenet, csak annyit, amennyi a kórházaknak, a város közvilágításának ellátásához elegendő..." És ezekben a napokban a taggyűléseken arra emlékeztek vissza a kommunisták, hogy az ellenforradalom minden törekvésével ki akarta úzni a pártszervezeteket az üzemből. De győzött a párt, győzött az élet.

A kommunisták e nehéz harc élére álltak, szavuk mindinkább megértésre talált a tisztuló fejekben. Megindult az alkotó munka. És ha a januári termelést 100-nak vennénk, e rövid idő alatt a tröszt csaknem kétszeres — 171,3 százalékos emelkedést ért el január és november között.

Az élet erkölcsi normalizálódása egyre nagyobb biztonságot nyújtott, nőtt a bányászok termelési kedve, növekedett teljesítményük. A januári eredményekhez viszonyítva, decemberig az egy főre eső teljesítmény 139,3 százalékot ért el.

A bányászoknak az a törekvése, hogy mind kedvezőbben éljünk, mind többet adhassunk az ország gazdasági egyensúlya megteremtéséhez, igen jelentős, de mégis csak kisebb mértékben javult. A szén önköltsége januártól decemberig 62 százalékkal csökkent, s e téren még nem sikerült elérni az 1956 október előtti önköltségi szintet.

A termelő élet kialakulásával anyagi erőnkhöz mérten új munkalehetőségeket teremtettünk, új bányákat nyitottunk, hogy a dolgozók beállításával és a széntermelés fokozásával minél hatékonyabban segíthessük az ország szénellátását. Megindítottuk az S. II-akna üzemszerű termelését, és termelésre kész állapotba hoztuk a bántapusztai nagyméretű külfejtési bányát.

Az Inotai Alumíniumkohó

Az 1956. októberében történt ellenforradalmi események az Inotai Alumíniumkohóban is súlyos károkat okoztak, melyeknek összege mintegy 30 millió forintra becsülhető. 1956. november 4-én elcsendesedtek az inotai kohóban a gépek, és a termelés megállt. A dolgozók némán tekintettek egymásra, vajon mi lesz a jövő, mi lesz a sorsunk? Nem sokáig tartott ez a tétlenség. A kommunisták és a becsületes dolgozók megértették, hogy mi a feladatuk és ennek szellemében kezdtek el terveket készíteni, a termelés megindítására. 1957. február 11-én kezdte meg a munkáját a kohó. A kohócsarnokok hangosak lettek, a kohászok örömmel fogtak munkához.

Óriási nehézségek álltak a vállalat előtt, energia és egyéb téren. Ezen kérdések megoldásánál a szovjet elvtársak és az Alumíniumipari Igazgatóság vezetői, Szekér Gyula miniszterhelyettes, és Kocsis József főosztályvezető elvtársak igen nagy segítséget nyújtottak, hogy az üzemben ismét megindulhasson a termelés. Az 1957-es év első negyedévében termelt alumínium önköltségi ára igen magas volt. Becsületes kohászaink és a többi dolgozóink segítségével elértük, hogy ma a kohó termelésének önköltsége az 1956. év október előtti tényszámokkal azonos. Az alumíniumkohó kollektívája az 1957. évi éves tervét december hó 17-én befejezte, és az évi nyersanyagmegtakarításból 330 tonna alumíniummal termelt többet.

A kohó dolgozóinak e lelkes munkáját a szocializmus felépítésébe vetett bizalom és a békés élet biztosításának elhatározottsága adja. Ennek szellemében végzi az üzem közössége további munkáját, fokozza a termelést és csökkenti az alumínium önköltségét, hogy erősítse a világbéke biztosítását.

Boldog új évet!

Régi szokás az, hogy az év végén számvetést csinálunk. És, ha ez eddig indokoltnak látszott, akkor most egyenesen kötelességünk, hiszen a felszabadulás óta nem volt év, amelynek elején olyan mélyről indultunk volna, mint 1957 január elsején.

Ismeretesek az ellenforradalom kártevései városunkban. Az év elején még a termelés normális ütemének biztosítása, tehát az élet megindítása volt az egyik legfontosabb feladat. És, mint már annyiszor, most is a bányászok voltak azok, akik elsőként és egyre növekvő számban értették meg a párt szavát, belátva, hogy termelés nélkül nincs élet. Bányászaink munkája nyomán indultak meg sorra városunk üzemei is. Üzemeink megindulása viszont elűzte a munkáscsaládok feje felől a munkanélküliség rémét.

De ez csak az egyik gond volt az év elején. Sok volt még abban az időben a megtévesztett ember, és még itt jártak közöttünk az ellenforradalom tevékeny részesei és vezetői is. Folytatták még aktív munkájukat az ellenforradalmi személyekkel megrakott munkástanácsok is. Amíg derék karhatalmistáink és rendőreink hozzáfogtak az ellenforradalmárok ártalmatlanná tételéhez, addig az alig megalakult pártszervezeteknek le kellett leplezni az üzemben megbújt ellenforradalmárokat, és egyidejűleg szívós mukát kellett végezniök a megtévesztett emberek felvilágosítása érdekében. Ha még ehhez hozzászámítjuk azt, hogy a termelő munkában is példamutatóan helyt kellett állni, akkor láthatjuk, hogy milyen nagy feladatokat oldottak meg városunk dolgozói a kommunisták vezetésével.

Ma egy év távlatából is megállapíthatjuk, hogy ez a nehéz, de igen szép munka eredményes volt. És, ha egy évvel ezelőtt még sok helyen arról vitatkoztunk a munkástanáccsal, hogy nem mondunk le arról, hogy üzemeinkben szervezzük a pártot, ma pedig üzemeink egész sora határidő előtt fejezi be éves termelési tervét, — és ebben nem kis része van az üzemben dolgozó pártszervezeteknek, az üzem kommunistáinak — akkor bebizonyítottnak vehetjük, hogy az idő a kommunistákat igazolta.

Nem lenne teljes a kép, ha az év végén csak visszafelé tekintenénk. Előre nézünk a jövő évi feladatok felé és látjuk, hogy a következő év fokozott erőfeszítéseket, jobb munkát követel tőlünk. Az elmúlt év eredményei azonban egyben biztosítékot is jelentenek a jövő feladatok megoldásához. Városunk becsületes dolgozó népe, munkások, parasztok, néphez hű értelmiségiek összefogva, a párt vezetésével urrá lesznek a nehézségeken és becsülettel teljesítik azokat a feladatokat, melyek a szocializmus építésében a következő év folyamán ránk vár.

Ehhez a munkához kíván a Városi Pártbizottság a város minden becsületes dolgozójának jó erőt és egészséget.

Kultúréletünk

Egy évvel ezelőtt, a szégyenteljes ellenforradalmi események után, kulturális életünkben teljes bizonytalanság uralkodott. Nem gondoltuk, hogy országunk súlyos anyagi körülményei között a több éve épülő új kultúrház építése folytatódik. S ma ott tartunk, hogy munkásosztályunk nagyszerű helytállása nyomán, az építkezés teljes befejezéshez közeledik.

Megindult a belső berendezések leszállítása, és az 1957-es évnek köszönhetjük, hogy a városunkban régóta vajúdó kétgépes, korszerű normál filmszínház fog letesülni. Ennek teljes műszaki berendezése már meg is érkezett. Így a tavalyi Szilveszterrel szemben boldogan készülünk megünnepelni az új év köszöntését. Reméljük, hogy az 1958-as év még sokkal gazdagabban fogja segíteni városunk művelődési lehetőségeit.

Az új évben megvalósul a volt igazgatósági kertben, az új művelődési ház mellett, egy korszerű, 1500 férőhelyes szabadtéri színpad. Mindenki jó látási viszonyok mellett gyönyörködhet a szabadtéri előadásokban. Fővárosi művészeink — közöttük számos népszerű, Kossuth-díjas, a fokozott igények kielégítésére, jövőre ötven százalékal több, egész estét betöltő műsort fog adni. A jövő évben ismét gyönyörködhetünk majd a gördülő opera vendégjátékában.

Az 1958-as esztendő a dolgozók szórakozási igényeit kulturáltabb körülmények között fogja biztosítani, hogy mielőbb pótolhassuk művelődési elmaradásunkat.

Győzelmi jelentés

A Várpalotai Szénbányászati Tröszt az üzemek jó munkájaként december 22-én, vasárnap délben, örömmel jelentette éves tervének befejezését. Az év végéig a terv befejezésének napjától 30 ezer tonna szenet adnak terven felül a népgazdaságnak.

*

Ernő-bánya dolgozói éves tervük befejezését pénteken délelőtt jelentették. Az év hátralévő napjaiban a népgazdaságnak 400 vagon szenet adnak terven felül.

*

A Beszálló-akna dolgozói ma, 28-án jelentették éves tervük befejezését. Év végéig 2500 tonna terven felüli szén kitermelését ígérték.

*

Ferenc-bánya dolgozói az előzetes számítások szerint, ma este fejezik be éves tervüket. Az év hátralévő napjaiban terven felül termelnek.

Tovább fejlődött, gyarapodott városunk

A város gazdája üres kézzel szemlélte az év elején a néma ságot, és reményén kívül alig volt egyebe, hogy a város további fejlődéséhez anyagi biztosítékot nyújtson.

Az egész ország, és közöttük a várpalotai bányászok és üzemek dolgozói odaadó munkájának köszönhető, hogy közel 1 millió forintos anyagi alappal sok, a város egészségesebbé, szebbé és feladatának megfelelő létesítménnyel tudta gazdagítani. Állandó burkolatú utat építettünk, több helyen megjavítottuk az útszakaszokat, fákat ültettünk, a mi rendszerünk emelte bányászlakóházak körül, melyeket a lakosság nagy gonddal ápol. Eredményesen küzdöttünk a belvíz veszély ellen. A vízlefolyókat, a kanálist rendbehoztuk, kerítéssel vettük körül a várkertet, új piacteret létesítettünk, állatorvosi rendelőt kapott a város paraszti lakossága, és folytatjuk a város úthálózatának, parkosításának munkálatait. 997 000 forintot fordítottunk a költségvetési keretből ezen legfontosabb munkálatokra.

Ezeken kívül élénkebb ütemben épül a Kenyérgyár és egy 12 tantermes iskola építését is 1957-ben kezdték el, amelyet a jövő évben fejeznek be, illetve bocsátanak a tanulóifjúság rendelkezésére. 270 lakásba költöztek be lakóik és tovább fejlődött az üzlethálózat, amely a város lakóinak jobb áruellátását biztosítja.

Ma úgy érzi városunk lakossága, hogy a város újra az övé, munkájával védi, ápolja.